

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/36/2017
Identifikačné číslo spisu:	3715212078
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3715212078.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletú E. S., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcú u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa matky H. S., bývajúcej v T., A. XXXX/XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12 a otca Y. Z., bývajúceho vo U. N. XXX, zastúpeného advokátkou Mgr. Elenou Szabóovou, so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné nám. 7, o návrhu matky na zvýšenie výživného, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/100/2015, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2016 sp. zn. 6 CoP/55/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo 17. mája 2016 č. k. 4P/100/2015-138 rozhodol nasledovne: I. Otca zaviazal na povinnosť prispievať na výživu maloletej E. zvýšeným výživným zo sumy 110 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne od 1.9.2015, ktoré bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej. II. Zameškané výživné od 1.9.2015 do 31.5.2016 vo výške 410 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur, ktoré bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, keď prvá splátka je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. III. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. IV. Uviedol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 9. mája 2012, č.k. 11P/ 63/2012 - 20 v časti výživného na mal. E.. Súd dospel k záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktorá je žiačkou 1. ročníka gymnázia a cez týždeň býva na internáte a tiež u jej matky. Zvýšené výdavky mal preukázané na zakúpenie školských potrieb, pravidelných platieb na

stužkovú a výlet v treťom ročníku, ubytovanie na internáte spolu so stravou a vreckové. Vychádzal z príjmu matky nadobudnutého z podnikateľskej činnosti za rok 2015 a 01-03/2016 vo výške 432 eur, ktorý sa od septembra 2015 zvýšil o finančnú pomoc tety a starej matky o cca 500-600 eur raz za dva mesiace. Príjem 750 eur mesačne z informácie, ktorú matka poskytla banke pri bráni úveru na bývanie súd nemal zo žiadneho dôkazu preukázaný. Vychádzal aj z jej nových výdavkov, a to úveru na bývanie v mesačnej splátke vo výške 99,65 eur. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorý podniká a v súčasnej dobe má priemerný mesačný príjem po odpočítaní výdavkov (odvody do sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovni, výdavky za ubytovanie, stravu, cestovné do práce a domov ako aj na zakupovanie nevyhnutných pracovných a ochranných pomôcok) cca 1200 eur netto. Konštatoval, že otec príjem dosahuje pri vysokom pracovnom nasadení avšak povinnosťou súdu bolo na tento príjem prihliadať a z neho aj vychádzať. Zdravotné problémy, na ktoré otec poukazoval, nepreukazovali vplyv na jeho príjem. Zmena osobných a majetkových pomerov otca nebola podľa súdu podstatne zmenená.

2. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie otca rozsudkom z 25. októbra 2016 sp. zn. 6 CoP/55/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. (o zvýšení výživného) potvrdil a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne poukázal. Námietku otca týkajúcu sa príjmov matky ako aj jej schopnosť dosahovať vyšší príjem vyhodnotil ako nedôvodnú. Aj podľa správy kolízneho opatrovníka matka vyvíja maximálne úsilie pre dosiahnutie finančných prostriedkov a otec podľa jeho názoru nepreukázal, či je v schopnostiach a možnostiach jeho manželky nájsť si riadne zamestnanie a dosahovať tak stály príjem. Neprihliadol ani na námietku, že v budúcnosti sa zhorší jeho zdravotný stav pre pracovné nasadenie, nakoľko sa výška výživného posudzuje teraz a uvedená skutočnosť nenastala. K námietke odôvodnených potrieb maloletej uviedol, že bolo preukázané, že má zvýšené potreby a to nástupom na strednú školu, zohľadnil pritom výdavky na cestovné, internát, stravné, školské pomôcky. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť sa mení podľa veku dieťaťa, resp. zdravotného stavu, kladie sa na roveň finančnému zabezpečeniu výživy.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletého dieťaťa dovolanie. Namietal, že rozhodnutia súdov sú nedostatočne odôvodnené, keď ani z jedného nevyplýva, aké výdavky maloletej súd uznal za preukázané, oprávnené a zvýšené, nielen tvrdené matkou či maloletou a z akých dôkazov vychádzal. Súd v súvislosti s príjmom matky nevyslovil, z akého dôvodu neberie do úvahy príjem matky deklarovaný pre banku, pri preukazovaní príjmov vychádzal len s ňou predložených dôkazov. Nevysporiadal sa s odlišnosťou tvrdených výdavkov maloletou a ako ich špecifikovala matka v návrhu. Súd podľa neho neodôvodnil podstatnú zmenu pomerov u matky a otca, na ktorú sa odvoláva a tiež, čím bolo preukázané úsilie matky na zabezpečenie potrieb dieťaťa vzhľadom na jeho námietku, že dobrovoľne a dlhodobo zotrúva v podnikaní, ktoré je na hranici straty. Súd neuviedol, ako plní matka osobnú starostlivosť vzhľadom na vek dieťaťa a jeho pobyt mimo domácnosti. Súd sa nevysporiadal s jeho námietskou, prečo si matka navýšila úver na bývanie s nízkym príjmom ňou uvádzaným. V rozhodnutiach súd neuvádza dôvod, pre ktorý bolo priznané zvýšené výživné aj za obdobie pred podaním žaloby. Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá doteraz nebola v rozhodovacej praxi riešená vzhľadom na skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok vylučoval prieskum sporov vyplývajúce zo Zákona o rodine v dovolacom konaní.

4. Matka aj kolízny opatrovník vo vyjadrení považovali dovolanie za neopodstatnené a žiadali ho zamietnuť.

5. V zmysle § 2 ods. 1 C.m.p. (Civilného mimosporového poriadku) sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže C.m.p. neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení C.s.p. pre konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné

odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

8. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1 V zmysle § 421 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

10. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

10.1. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehotu na podania dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo. Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

10.2. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podania dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10.3. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená osoba, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C.s.p.) otec napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I o zvýšení výživného; ide teda o rozhodnutie vo veci samej.

11. Toto dovolanie otca posúdil dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že otec uplatnil dva dovolacie dôvody.

12. Dovolací súd v prvom rade posudzoval prípustnosť dovolania vyvodzovanú dovolateľom z § 420 písm. f/ C.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je z uvedeného dôvodu prípustné a je potrebné ho odmietnuť.

13. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním

využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil s ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

16. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

17. V súvislosti s námietkou otca o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

18. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

19. V prejednávanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie pokiaľ išlo o skutkové zistenia a právne posúdenie veci v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. a na ne poukazuje. Na doplnenie uviedol, že zvýšenie výživného zo sumy 110 eur na sumu 180 eur od 1. 9.2015, kedy maloletá nastúpila na strednú školu, zodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam prípadu, možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím na súčasné obmedzené možnosti a schopnosti matky a jej osobnú starostlivosť tak, aby nebola ohrozená životná úroveň jej a dieťaťa, vystihujúce pokrytie základných potrieb maloletej. V ďalšom sa podrobne zaoberal odvolacími námietkami otca.

19.1. Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal nepreskúmateľnosť, nakoľko z odôvodnení rozhodnutia

súdov nie je zjavné, aké výdavky maloletej mal preukázané. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie je uvedené (str. 10 odstavce 1 a 2), že súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že maloletá navštevuje 1. ročník gymnázia, býva na internáte, za ktorý jej platí matka 27 eur mesačne spolu s raňajkami a večerami 60 eur, obedy v škole 25 eur, pomôcky súvisiace s nástupom do školy 80 eur, plášte 46 eur, poplatok ZRŠ 30 eur, vreckové 40 eur, pravidelné platby na stužkovú a výlet 20 eur mesačne. Odvolací súd v súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletej doplnil a podporil uvedené v bode 24 rozsudku. K námietke, že súd neodôvodnil podstatnú zmenu pomerov u matky, neuviedol aké výdavky oboch rodičov má preukázané, potrebné a v akej výške, súd prvej inštancie v súvislosti s príjmom matky uviedol, že matka síce poskytla banke informáciu o svojom mesačnom príjme 750 eur, nemal však z ďalších dôkazov takýto príjem preukázaný, pričom vychádzal z jej podnikateľskej činnosti za rok 2015 a 01-03/2016 vo výške 436 eur mesačne. Ten bol síce takmer dvojnásobný oproti poslednej úprave, avšak došlo k zmene pomerov na strane matky v súvislosti s úverom na odkúpenie bytu 99,66 eur mesačne. Súd mal preukázanú finančnú výpomoc od septembra 2015 od tety a starej matky cca 500-600 eur raz za dva mesiace. Podstatnú zmenu mal súd preukázanú aj u otca, ktorý pri poslednej úprave výživného vychádzal z príjmu 600 eur mesačne a základu dane 7 655 eur, v súčasnej dobe je základ dane otca 10 427,25 eur a príjem priemerne 1 883 eur za rok 2015, za január až marec 2016 vo výške 1 848 eur mesačne. Na strane 12 odstavce 3 súd prvej inštancie podrobne rozpisuje aj výdavky otca s konštatovaním, že síce príjem dosahuje vo vysokom pracovnom nasadení, ale v rámci jeho schopností a možností, čo odvolací súd doplnil v bode 23. V bode 22 odvolací súd skonštatoval, že námietky otca týkajúce sa príjmov matky ako aj jej schopnosť dosahovať vyšší príjem nie sú dôvodné. Podľa jeho názoru matka vyvíja maximálne úsilie za účelom dosiahnutia finančných prostriedkov, čo potvrdil aj kolízný opatrovník. Tvrdenia otca, že v jej schopnostiach a možnostiach je si zabezpečiť stály príjem riadnym zamestnaním nepovažoval za preukázané. K námietke otca, že súd sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia, akou mierou sa matka podieľa na osobnej starostlivosti o dieťa odvolací súd uviedol, že miera sa mení podľa veku dieťaťa resp. jeho zdravotného stavu a osobná starostlivosť sa chápe ako určitá hodnota a nepochybne sa kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy.

19.2. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov, na ktorých založil svoje rozhodnutie a s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil podľa § 387 ods. 2 C.s.p. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. tak v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

20. K ostatným námietkam otca týkajúcich sa nedostatočného zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávneho vyhodnotenia niektorého dôkazu najvyšší súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel k záveru, že nie sú dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania), porovnaj judikáty R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

21. Vzhľadom na to, že dovolanie otca nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné, ako ho podľa § 477 písm. c/ C.s.p. odmietnuť.

22. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vyvodzovanej z § 421 ods. 1 C.s.p. dospel k záveru, že dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 C.s.p., a preto je potrebné ho odmietnuť.

23. Pokiaľ dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 C.s.p. dovolací súd uvádza, že uvedený dôvod predpokladá, že ide jednak o právnu otázku (tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu) a na to nadväzujúci dôvod dovolania uvedený pod písm. a/, b/ alebo c/.

24. Dovolací súd so zreteľom na toto ustanovenie nemôže pri posudzovaní prípustnosti dovolania posudzovať správnosť skutkových zistení odvolacieho súdu alebo spôsob vykonávania jednotlivých dôkazov alebo výsledok ich hodnotenia premietajúci sa do skutkových zistení odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je spôsobilé založiť ani tvrdenie dovolateľa, že pri inom (podľa dovolateľa náležitejšom a úplnejšom) zistení rozhodujúcich skutkových okolností odvolacím súdom by právne závery, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie, boli odlišné.

25. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. Dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a následne malo zakladať nesprávne právne posúdenie veci. Ako je uvedené vyššie, ustanovenie § 432 ods. 2 C.s.p. uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod vymedziť. Dovolateľ je povinný uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Bez uvedeného nemôže najvyšší súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p.

27. Je nepochybné, že otec maloletého dieťaťa podal dovolanie, ktoré má náležitosti v zmysle § 428 C.s.p. (nie je preto daný dôvod pre jeho odmietnutie podľa § 447 písm. d/ C.s.p.), v jeho dovolaní ale absentuje iná zákonom požadovaná náležitosť - dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 C.s.p.

28. Vzhľadom na to dovolanie otca z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 421 CSP odmietol podľa § 477 písm. f/ C.s.p..

29. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C. m. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.